

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2023-2028
(skrajne daty)
 Rok akademicki 2026/2027

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Diagnoza zaburzeń rozwojowych u dzieci
Kod przedmiotu*	
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Społecznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Pedagogiki
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite magisterskie
Profil	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Rok i semestr/y studiów	IV rok /7 semestr
Rodzaj przedmiotu	przedmiot kształcenia specjalnościowego
Język wykładowy	polski
Koordynator	dr Tomasz Gosztyła
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Tomasz Gosztyła, mgr Anna Lenart

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
7	15	30	-	-	-	-	-	-	3

1.2. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

X zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku):

Egzamin

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Zaliczone przedmioty: *Diagnoza rozwoju dzieci oraz Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży*

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE**3.1 Cele przedmiotu**

C1	Opanowanie podstawowych zasad diagnozy zaburzeń rozwoju u dzieci
C2	Zapoznanie z podstawowymi narzędziami diagnostycznymi wykorzystywanymi

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	W pogłębionym stopniu scharakteryzuje neurobiologiczne uwarunkowania zaburzeń rozwoju	K_W05 K_W66
EK_02	Omówi specjalistyczne narzędzia diagnostyczne, wykorzystywane w celu ich stwierdzenia	K_W16
EK_03	Potrafi samodzielnie identyfikować i interpretować wskaźniki zaburzeń rozwoju z poszanowaniem i akceptacją dziecka	K_W72 K_U04 K_K02
EK_04	Potrafi trafnie dobrać metody pracy i narzędzia diagnostyczne w relacji do dziecka z zaburzeniami rozwoju oraz zinterpretować wyniki badania z ich użyciem	K_U06 K_U08 K_U50 K_U54

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Zaburzenia rozwojowe w klasyfikacjach DSM-5, ICD-10 i ICD-11.
Podstawy teoretyczne i zasady praktyczne diagnozy psychologicznej w odniesieniu do dzieci z zaburzeniami rozwoju.
Metody diagnostyczne wykorzystywane w pracy z dziećmi z zaburzeniami rozwoju.
Współpraca z rodzicami i nauczycielami dzieci z zaburzeniami rozwoju. Przekazywanie informacji diagnostycznych i wskazań do terapii.
Aspekty etyczne i prawne diagnozy zaburzeń rozwojowych u dzieci.

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych

Treści merytoryczne
Poznanie podstawowych narzędzi do oceny wczesnego rozwoju dzieci
Poznanie narzędzia M-CHAT R/F
Omówienie zastosowania narzędzia ASRS
ADOS-2 i ADI-R – zastosowanie, możliwości diagnostyczne

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną, metody kształcenia na odległość (wykład z wykorzystaniem MS Teams)

Ćwiczenia: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach (burza mózgów, dyskusja), studium przypadku

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
Ek_01	egzamin, kolokwium zaliczeniowe	w, ćw.
Ek_02	egzamin, kolokwium zaliczeniowe, praca pisemna	w, ćw.
Ek_03	kolokwium zaliczeniowe, praca pisemna	ćw.
Ek_04	kolokwium zaliczeniowe, praca pisemna	ćw.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Wykład: egzamin pisemny w formie testu (poprawna odpowiedź na minimum 60% pytań testowych).

Zaliczenie ćwiczeń:

Ocena zadania wykonanego indywidualnie i w grupach podczas ćwiczeń oraz odpowiedzi udzielanych na pytania w trakcie ćwiczeń

Przeprowadzenie analizy i interpretacji materiału z badania wykonanego samodzielnie poza zajęciami jednym z narzędzi przesiewowych

Ocena przeprowadzonego przez studenta badania diagnostycznego i sformułowanie na jego podstawie wniosków

Ocena sposobu wykonania zadań indywidualnych i grupowych w trakcie warsztatów

Uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium

Ocenianie wg skali:

5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza)
4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami)
4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami)
3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów)
3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami)
2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60% (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	45
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego: - udział w konsultacjach, - udział w egzaminie	3 2
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta: - przygotowanie do zajęć, - przygotowanie do egzaminu, - napisanie pracy pisemnej	5 10 10
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	3

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	-
zasady i formy odbywania praktyk	-

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

- Gosztyła, T., Grygiel, P., Lew-Koralewicz, A. (2021). Partnerstwo w relacjach ze specjalistami w ocenie rodziców dzieci z zaburzeniami neurorozwojowymi. Rodzina-Specjalista. Skala Oceny Partnerstwa - polska adaptacja Family-Professional Partnership Scale. Człowiek - Niepełnosprawność - Społeczeństwo, 51 (1), 5-22.
- Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna. Gdańsk: GWP.
- Śmigiel, R., Szczaluba, K. (red.) (2021). Genetycznie uwarunkowane zaburzenia rozwoju u dzieci. Warszawa: PZWŁ.

Literatura uzupełniająca:

- Bobkowicz-Lewartowska, L. (2011). Niepełnosprawność intelektualna: diagnozowanie, edukacja i wychowanie. Gdańsk : Harmonia Universalis.
- DuPaul, G. J., Kern, L. (2014). Małe dzieci z ADHD: wczesna identyfikacja i interwencja. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Krasowicz-Kupis, G. M. (red.) (2009). Diagnoza dysleksji: najważniejsze problemy. Gdańsk : "Harmonia".
- Lenart, A., Pasternak, J. (2021). Resources, Problems and Challenges of Autism Spectrum Disorder Diagnosis and Support System in Poland. Journal of Autism and Developmental Disorders. <https://doi.org/10.1007/s10803-021-05142-1>.
- Goldstein, S., Naglieri, J. A., Ozonoff, S. (2017). Diagnoza zaburzeń ze spektrum autyzmu. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- Pisula, E. (2021). Autyzm: przyczyny, symptomy, terapia. Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia.
- Wójtowicz-Szeffler, M. (2018). Diagnozowanie rozwoju małego dziecka. Cz. 1. Warszawa: Difin.
- Wójtowicz-Szeffler, M. (2020). Diagnozowanie rozwoju małego dziecka. Cz. 2. Warszawa: Difin.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej